

Herkese merhaba,

Hepimiz, tüm dünyayı saran Covid-19 virüsünün yol açtığı salgının ne olduğunu, öngörülemeyen bir hızla yayılabildiğini, özellikle 'hala işyerlerine gitmek zorunda olan çalışanlara ve de salgını önemsemeyen kitlelere' ne denli zarar verdiğini çok acı halde deneyimliyoruz, öğreniyoruz.

Umuyorum ki, kötü günlerin döngüsü hiç kimseyi daha fazla acıtmaz ve tekrar rutin yaşantımıza dönebileceğimiz, üretebileceğimiz günlere çok yakınızdır...

Kıymetli 'Korona Günlerinde Fotoğraf' ekibinin düzenlediği bu anlamlı farkındalık projesine 'editör' olarak katkıda bulunma çağrısını aldığımızda mutlu oldum ve heyecan duydum. İçinde yaşadığımız bu sıkıntılı sürece yönelik kişisel hikayeleri barındıracağı, farklı bakış açılarını yansıtacağı için de ayrıca önemsiyorum. Çoğumuz gibi ben de hikayelerle meraklanıyorum, üzülüyorum, umutlanıyorum...

Günümün neredeyse 14-15 saati zaten fotoğrafla geçiyor. Şu dönemde 66.sayısını yayına hazırladığım İZ Dergisi için yıllardır her gün yerli ve yabancı fotoğrafçılara ait 300-400 civarı fotoğraf bakıyorum. Kısaca fotoğraf hem işim, hem hobim. Yani yaşamımda çok önemli bir yere sahip.

Birbirimizi tanıyarak birlikte yol almak için buradayız. Bu mektuptaki satır aralarında biraz önerilerimden biraz da fotoğrafa şahsi yaklaşımından ve görüşlerimden kısaca bahsetmek istedim.

Sizler de bizimle deneyimlerinizi paylaşmak istediğinizi belirttiniz, ses verdiniz çağrımıza. Katılımınız için teşekkür ederiz. O halde yeni görsel bellekler oluşturmak, farklı deneyimler edinmek için hep birlikte ilerleyebiliriz.

İçsel anlatılarımızda şöyle ilerliyoruz genelde... kişi kendisini etkileyen bir durum, bir ruh hali yaşar dönem dönem. Bazı dönemlerde yaşamımıza dair umut ettiğimiz olaylar kesintiye uğrar ve olayın anlamını kavramak için uzun uzadıya düşünürken buluruz kendimizi. Bu süreç sonunda kendimizi dışarıya açmak için çeşitli yöntemler kullanırız, farklı farklı mecraları aracı kılarız... kimimiz yazıyı, kimimiz konuşmayı, kimimiz madde yontmayı, kimimiz enstrümanı, kimimiz fotoğrafı, vb Bizim motive eden, hedef yönelimli, belki bakanın kendinden bir şeyler bulabileceği üretimler yapmak, çatışmalarımızı, mücadelelerimizi, gerilimimizi azaltmaya da vesile olur. Bir yünden bakıldığında terapi görevi görür bu mecralar.. Bizim ifade aracımız da fotoğraf.

Fotoğrafla anlatımın kişiye özgü pek çok yolu var ve bunların belirli bir kuralı, başucu notu yok, olmamalı da kanımca... Özgür ve özgün üretimler kişinin yaşam koşullarına, okuduğu, izlediği, hissettiği, empati/sempati duyduğu, tanık olduğu olaylara göre şekillenir.

Gözlemediğiniz / sorguladığınız / kabullendiğiniz / merak ettiğiniz durumların süreci olan ve size dair; evet, bunu gördüm, hissettim, yaşadım, tanık oldum, etkilendim' diyebileceğiniz, yalın bir anlatım ile paylaşılan duygu durumlarınızın, içten ve samimi bakışınızın ürünlerini bekliyoruz sizlerden. Önerim, iç sesinize güvenmeniz, kendinize odaklanmanız, samimiyetinizi ortaya koymanız ve derinimize inmeniz.

Aktarılmak istenen konu bağlamında (evde /sokakta) kendinizi doğru ifade edebileceğiniz bir hikaye yapısı, duygulara hitap edeceği için izleyende ilgi, heyecan, merak gibi hisler uyandırır. Bu aynı zamanda sizin de daha çok motive olmanızı ve kendi sunumunuza heyecanla ve daha da odaklanarak sarılmanızı sağlar. Hikayede yer alan fotoğrafların birbirleriyle ilişkisini göstermek, mesajınızın önemini ve ağırlığını hissetmenizi sağlar

Bazen iç içe geçmiş döngüler de, birbirlerinin içinde birkaç anlatıyı katmanlandıran bir ifade biçimidir. Anlatılmak istenenin özünü oluşturan hikaye merkeze yerleştirilir ve etrafındaki diğer görseller ana hikayeyi beslemek için kullanılır.

Sadece kendinize dönün, hissedin ve keşfedin... nedir meraminiz?

Uzun yıllardır fotoğrafla ilişkili biri olarak, doğal akışkanlığa sahip, kurgu olmayan hikayeleri önemsiyorum. Fotoğrafa baktığınızda sizi o an'a, o anı yaşar gibi götürmeli. Bence, herhangi bir engel hissetmeden fotoğrafın içine süzülebilme, zaten 'iyi' ile 'güzel' fotoğrafı ayırt eden özelliklerden, kuralsız hissedişlerden biri...

Editörlüğünü yaptığım kitaplarda ve İZ Dergisinde bir olayı hiç bilmeyen birine aktarabilecek görselleri seçerken doğru sıralamayla konu akışkanlığını sağlamaya özen gösteriyorum. Prensip olarak da, fotoğrafa fotoğrafçının onayı olmadan müdahaleyi onaylamıyorum. Özellikle baskıdaki kaliteyi etkileyecek müdahale gereken bazı unsurlar var ise (tonlama, kadraj gibi) fotoğrafçının da önerisini alarak uygulamaya geçmeyi tercih ediyorum.

Kullandığınız ekipman sizin tercihiniz. İçsel anlatımınızı çerçevelemeye yardımcı olan, profesyonel bir makine veya akıllı telefon olabilir. Görselleri destekleyen mini grafikler, yazılar kullanılabilir. Hepsi size özel! Sonraki süreçleri hep birlikte deneyimleyelim...

* Proje ekibimizin etik kurallar açısından önemli bir yaklaşımı mevcut, buradan da paylaşmakta yarar görüyorum ve önemsiyorum: "...her faaliyetimizde olduğu gibi Korona Günlerinde Fotoğraf çalışmasında da ayrımcılık, ırkçılık, cinsiyetçilik, türcülük, şiddet, gerek dilimizde gerek davranışlarımızda gerekse çalışma sonundaki ürünlerimizde yer almaz. Ötekileştirmeden ve ayrıştırmadan diğerine dokunan bir dil tutturmaya çalışırız."

Sevgiyle ve sağlıklılıkla buluşmak üzere

Gölnur Cengiz / 4 Mayıs 2020, İstanbul